

Klassisk musik i 3D

Interview med Jacob Nielsen

af Erik Lyhne

Februar 2013

CV

f. 1970.

1999: Solistklasse debut fra det Jyske Musikkonservatorium.

2004-2009: Jacob Nielsen salon i Grønnegade.

2004: P2 Boleroprisen.

2006 - Skolekoncerter hos LMS

2007 - solist og producer og konferencier for flere af landsdelsorkestre, bl.a. Sjællands, Aarhus og Aalborg Symfoniorkester.

Eget videoproduktionsselskab geysersfilm.com

Se mere - bl.a. nogle af Jacob Niensens animationer på www.jacobnielsen.dk

Andre websider: www.lms.dk og www.geysersfilm.com

Hvordan er du kommet i gang med at spille for børn?

I 2006 spurgte jeg, om LMS (Levende musik i skolen) havde lyst til at se mit VISUAL CLASSICS koncept, altså visuel formidling af klassisk musik. Dengang var det et koncept for det voksne publikum, fortrinsvis praktiseret på mit eget spillested, Jacob Nielsen SALON i Grønnegade, Århus. Siden år 2000 havde jeg barslet med et musikalsk formidlingskoncept, hvor jeg kunne inddrage min store passion for at lave video/fotografere. Især den lidt mere abstrakte 3D grafik syntes jeg var det helt perfekte medie til at visualisere klassisk musik. I 2003 blev jeg kontaktet af DR der ville høre, om jeg kunne lave en koncert, hvor jeg spillede Mussorgskijs Udstillingsbilleder til et koncept, de kaldte "Mal Musikken" - dog stadig kun for de voksne dengang - og her producerede jeg mine første 3D animationer, beregnet for liveudførelse. Året efter, i 2004 fik jeg så overrakt DR Bolerø redaktionens "Boleropris" for mine initiativer med at forny den klassiske musikscene. Og ja - det var vel herfra, at jeg fik nok selvtillid til at komme ud af busken og fik LMS med på idéen med et formidlingskoncept for børn.

Forstærker kombinationen af visualisering/film og musik børnenes interesse for musikken?

Vi startede med "Kamæleonkoncerterne" som er en familiekoncertform for de 5-10 årige og deres forældre/bedsteforældre. Det var her bl.a. den berømte "Hundevals" blev til. Det er en film som handler om en legesyg hundhvalps kåde Bambi-leg på en glat skøjtebane som jeg har lavet til Chopins Minutvals. Dette stykke musik hedder faktisk i virkeligheden "Valse du petit Chien", og er skrevet som inspiration på Chopins kæreste, Georges Sand's lille hunds leg hjemme på gulvbrædderne, når den prøvede at fange sin egen hale. Den historie er der ikke mange musikkendere, der ved noget som helst om. Jeg er lidt stolt af, at der er over 1000 skolebørn, der nu kender stykkets originale og korrekte titel. Lige netop Hundevalsen er vel på en eller anden måde indbegrebet af mit koncept - både for børn og voksne - at finde små sjove sandfærdige anekdoter om musikken, og så vise det på lærredet, mens jeg spiller.

Hvilke overvejelser har du gjort dig i fht. at spille for børn?

Jeg fokuserer ikke så meget på, om børnene skal få en decideret interesse for klassisk musik. Det kommer ikke blot fordi man spiller en enkelt koncert for dem. Interessen får de, hvis de selv

begynder at spille et klassisk instrument. Som jeg ser det, er der i dag simpelthen for meget mainstream kultur til, at de pludselig skulle begynde at interessere sig for klassisk musik. Så missionen er vel egentlig lige så meget, at vi nu og her under koncerten er sammen om noget god musik, som de ikke plejer at høre og vi endda også har det sjovt sammen. De hører gode historier om komponisterne og de er 100 % optagede af musikken. Det hjælper helt sikkert, at musikken er pakket ind i et visuelt format. På et tidspunkt senere i deres liv kan det så være, at de er mere åbne, når de igen hører nogle af de toner, de hørte mig spille engang med en hund, der dansede til. Det er et succeskriterium.

Kan du spille

op mod X-factor, voice og andre af de store mainstreamprogrammer?

Det er mainstream og pop-kultur, som også repræsenterer elevernes fællesskab og sociale liv - først på skolen og senere også på de sociale medier. Der er ingen tvivl om, at selv de helt små børn er meget påvirkede af X-factor og på visse skoler er det nærmest en naturlov, at man bliver mødt af den typiske X-factor hujen efter hvert nummer - dog mest pr. automatik. På nogle skoler med mange tosprogede elever kan jeg faktisk nogle gange opleve, at jeg pludselig har en vis stjernestatus, når jeg kommer på scenen. Især hvis der har været en passioneret lærer, der har præpareret dem grundigt til koncerten. Det er ligesom om visse kulturer både i det tidligere østeuropa og de arabiske lande har nogle andre receptorer og en anden mere umiddelbar måde at vise begejstring på. Det er dejligt, når ungerne stimler sammen om mig og vil have autografer - og nogle af de små størrelser, der har haft en god oplevelse bare gerne vil give mig en stor krammer. "Det var noget god musik du spillede" er den kommentar jeg hører oftest - og "Du er god til at spille".

Hvilken slags musik tænder børnene mest på

Af den musik jeg spiller, tror jeg, at det er Für Elise og Hundevalsen, børnene oftest nævner, når jeg spørger dem om, hvad de bedst synes om.

Hvordan er dit samarbejde med LMS?

LMS er en uhyre professionel organisation som jeg sætter stor pris på både som producent, coach og turnéplanlægger. Jeg spiller omkring 40 skolekoncerter pr. år. Til alle mine koncerter har LMS udarbejdet et grundigt materiale, hvor de både fortæller om selve den praktiske afvikling af koncerten og hele ideen bag skolekoncerterne. De har også udarbejdet meget grundigt materiale om de musikstykker jeg spiller, så musiklæreren både kan gennemgå dem på forhånd og også sætte dem ind i en musikhistorisk kontekst.

Du laver også workshops med børn - er det anderledes?

En workshop er et længere forløb på en uge eller flere uger, hvor jeg lærer børnene at kende og hvor bliver en helt central skikkelse i deres hverdag. Ofte spiller jeg en koncert som afslutning på en workshop, og så har jeg jo allerede forført børnene på forhånd! Med skolekoncerterne, som er en engangsbegivenhed, kræver det at musiklærerne gør et godt stykke arbejde for at præparere børnene - ikke mindst ved at bruge forberedelsesmaterialet fra LMS på en hensigtsmæssig måde.

